

agradable ha de conèixer l'empleu de les càpsules. Aquestes poden utilitzar-se, no solament per cobrir les píndoles, sinó també els polvos com també els líquits. Sempre que una substància sòlida sigui poc soluble, és millor receptar-la en forma de pòlvor encapsulat que en píndoles, car solament així estarem segurs d'una ràpida desintegració. Els líquids també poden convertir-se en insípidos per mitjà de l'encapsulació. Probablement, tots coneixem l'ús de càpsules de gelatina per disfressar el gust dels líquids oliosos, però tal volta no és tan conegut que puguin utilitzar-se per disfressar igualment el gust dels líquids alcohòlics o hidroalcohòlics. És evident, i cal tenir-ho en compte, que les càpsules plenes d'aquests darrers líquids no poden guardar-se més que alguns minuts, degut a la rapidesa amb la qual s'estova la gelatina. Qualsevol persona pot omplir les càpsules per mitjà d'un comptagotes precisament abans d'utilitzar-les. Per exemple, pot administrar-se d'aquesta manera sense dificultat l'extracte fluït de clofolla sagrada amargant, que és sens dubte la preparació més antiga d'aquests medicaments.

Els avenços de la farmacopea en l'elaboració de preparats molt concentrats, tals com extractes i extractes fluïts i, encara més, de la química en l'aïllament dels principis actius, han permès disminuir el volum de la dosi de la major part de les medicines, píndoles, tauletes o la capacitat de les càpsules corrents i han convertit en una reliquia del passat les preparacions voluminoses i nauseabundes, tals com tisanes i tintures.

No obstant, hi ha encara alguns remeis la dosi dels quals no permet d'ésser més minvada. Si es tracta de líquids oliosos i la dosi es de mitja o d'una cullerada, poden utilitzar-se les càpsules toves de gelatina, car és molt més fàcil d'empassar-se una massa voluminosa quan aquesta no és dura. La major part de la gent poden ingerir sense dificultat una càpsula elàstica de gelatina que contingui mitja culleradeta, i no és convenient receptar càpsules de major volum. Al receptar dosis majors de pòlvors, les càpsules ocupen el mateix lloc que aquelles preparades amb gelatina tova per les grans dosis d'oli.

DISMINUINT EL GUST

Quan és del tot impossible convertir una medicina en insípida s'ha de procurar almenys de dis-

minuir el gust. Entre els medicaments del mateix efecte, hem d'escollir aquells que tinguin un gust o una olor menys desagradable. El citrat de potasi és preferible a l'acetat de potasi, el carbonat de creosota a la creosota, el betanaftol a la naftalina.

Les solucions coloidals, tals com el mussileg, la pasta de midó i la llet poden disminuir considerablement el gust de totes les substàncies i, sobretot, de les agres i salades. La llet forma un vehicle molt útil per administrar medicaments tals com iodurs, bromurs i hidrat de cloral. En aquest sentit, val la pena de comparar el gust d'una solució de iodur de sodi al 1 per cent amb aigua i amb llet o d'àcid cítric amb aigua i amb midó.

El costum d'administrar medicines amb els aliments és acreedora d'una consideració molt distingida. Seria una equivocació destruir la gana i el gust d'un aliment important a fi d'administrar medicina. Per això mai no hem d'administrar a les criatures drogues barrejades amb la llet, si aquelles han de canviar en el més mínim el seu gust, el seu olor o el seu aspecte. En canvi, com que la llet no és tan important per l'adult, hem d'empresar-la sense témer, no solament per disfressar el gust, sinó per disminuir l'irritació gàstrica. No s'ha de perdre de vista el valor alimentici. El subministrar un neurastènic prim bromur en un got de llet, després dels àpats i a l'hora d'enllitar-se, no solament l'ajuda a prendre de bon grat el bromur, sinó que contribueix a curar la neurastènia per l'augment de pes. En canvi, aquesta administració no s'ha d'emprar per l'individu obès. Les substàncies de gust purament salabrosos poden administrar-se amb la sopa emprant-les en lloc de la sal per condimentar els menjars. D'aquesta manera es pot subministrar una gran dosi de bromur a un epilèptic sense que aquest se n'adongui. El fosfat de sodi també queda ben disfressat tirat a la sopa. Però, si subministrem oli de ricí fent-hi les sopes, el malalt tindrà nàusees tres o quatre hores seguides. En aquest sentit, també val la pena d'esmentar l'antic i comprovat mètode de coure les fulles de senet en una composta de prunes, la qual cosa s'obté de la següent manera: S'agafen les fulles de senet i es colloquen dins d'una bossa de teixit ben clar; quan les prunes ja han bullit una estona, s'hi introdueix la bossa de senet conservant-ho així per l'espai de mitja hora; amb la qual cosa el